

Sygn. akt VIII C 1670/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lutego 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: staż. Katarzyna Górniak

po rozpoznaniu w dniu 5 lutego 2021 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa G. W.

przeciwko Agencji Ochrony Osób i Mienia (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w L.

o zapłatę

1) oddała powództwo;

2) zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 917 zł (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 1670/18

UZASADNIENIE

W dniu 7 maja 2018 roku powódka G. W., reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, wytoczyła przeciwko pozwanemu Agencji Ochrony Osób i Mienia (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w L. (...) powództwo o zapłatę kwoty 3.366,10 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 1.256,30 zł od dnia 15 marca 2018 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty 2.109,80 zł od dnia 17 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty, a także wniosła o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniosła, że na zlecenie pozwanego Agencji Ochrony Osób i Mienia (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w L. wykonywała czynności „ochroniarza” w ramach ochrony obiektu położonego w K. przy ul. (...), zarządzanego przez (...) Park Sp. z o.o. W lutym 2018 roku świadczyła na rzecz pozwanego usługi w wymiarze 164 godzin, zaś w marcu – w wymiarze 154 godzin. Uzgodnione z pozwanym wynagrodzenie równe było stawce minimalnej wynagrodzenia godzinowego umowy zlecenia, tj. 13,70 zł brutto, a płatność wynagrodzenia miała być dokonana przez pozwanego, zgodnie z ustaleniami, do 14-go dnia kolejnego miesiąca kalendarzowego. Wynagrodzenie brutto należne powódce za luty 2018 roku wyniosło 2.246,80 zł, zaś za marzec 2018 roku – 2.109,80 zł. Powódka otrzymała jedynie część należnego jej wynagrodzenia za luty 2018 roku, tj. kwotę 990,50 zł brutto. Strona wielokrotnie deklarowała spisane warunków wykonywania zlecenia na piśmie, co jednak do dnia zakończenia współpracy przez strony (wobec braku płatności ze strony pozwanej) nie nastąpiło. Pozwana dostarczyła powódce formularze dokumentów do umowy, które powódka podpisała, których jednak powódce nie zwróciła. Pomimo wielokrotnych deklaracji ze strony pozwanej, że zapłaci powódce zaległe wynagrodzenie, powódka do dnia wniesienia pozwu nie otrzymała zaległych należności.

Powódka wielokrotnie wzywała pozwanego do zapłaty telefonicznie. Aktualnie przedstawiciele strony pozwanej nie odbierają od powódki telefonów, co zmusiło powódkę do wytoczenia powództwa. **(pozew k. 3-6)**

W dniu 5 lipca 2018 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał w przedmiotowej sprawie przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, który pozwany, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, zaskarżył sprzeciwem w całości.

Pozwany nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie w całości, podnosząc zarzut braku legitymacji biernej. Pozwany wniósł także o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. Podkreślił, że pozwana spółka nie jest zobowiązana względem powódki do jakichkolwiek świadczeń. Agencja Ochrony Osób i Mienia (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w L. NIP (...), KRS (...), z siedzibą ul. (...) w L., nigdy nie zawierała z powódką żadnej umowy, w tym zlecenia, nawet w formie ustnej. Spółka ta nie wykonuje obecnie żadnych zleceń związanych z ochroną osób i mienia. Korespondencję przedprocesową powódka kierowała do Agencji Ochrony Osób i Mienia (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. ul. (...) (...), NIP (...), KRS (...), a zatem do innej niż pozwana spółki i tam powódka kierowała swoje roszczenia, jak również pismo zawierające rezygnację z rzekomej współpracy, co czyni niezrozumiałym wniesienie powództwa wobec zupełnie innej spółki. Pozwana zaprzeczyła wszystkim okolicznościom faktycznym przytoczonym przez powódkę, w tym temu by miała zapłacić na rzecz powódki część wynagrodzenia – na potwierdzenie czego powódka nie złożyła żadnego dowodu, zaś potwierdzenie zapłaty świadczenia z ZUS nie dowodzi w żadnym wypadku jakiegokolwiek stosunku prawnego łączącego powódkę z pozwaną. Podkreśliła m.in., że dokumenty załączone do pozwu zostały wypełnione pismem powódki, jeżeli są podpisane/zatwierdzone to przez Spółkę (...) Sp. z o.o., która nie jest pełnomocnikiem pozwanej. Na potwierdzenie jakichkolwiek relacji powódki z pozwaną spółką, powódka nie złożyła żadnych dowodów. **(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym VIII Nc 5679/18 k. 36, sprzeciw od nakazu zapłaty k. 39-43)**

W odpowiedzi na sprzeciw, powódka podtrzymała powództwo w całości. Podniosła, że strona pozwana podawała jako adres do korespondencji adres ul. (...) (...), L., a ponadto obie spółki to podmioty powiązane, prezesem zarządu i udziałowcem jest H. S.. **(odpowiedź na sprzeciw k. 56-57)**

W piśmie procesowym z dnia 3 czerwca 2019 roku strona pozwana podkreśliła, że pozwana spółka od dłuższego czasu nie świadczy usług, szczególnie w zakresie w jakim usługi podlegają reglamentowaniu państwa poprzez wydawanie koncesji, gdyż utracił ona koncesję na wykonywanie ochrony osób i mienia. Spółka nie mogła zatem świadczyć i nie świadczyła tego typu usług, w okresie podawanym przez powódkę, nie pozostawała też z powódką w żadnej relacji cywilno-prawnej. **(pismo procesowe k. 110-111)**

W toku dalszego postępowania, jak też na rozprawach, strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska w sprawie, przy czym w piśmie procesowym z dnia 26 sierpnia 2020 roku, na podstawie art. 194 § 1 k.p.c., pełnomocnik powódki wniósł o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze pozwanego Agencji Ochrony Osób i Mienia (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w L. NIP (...) (ul. (...) (...), (...)-(…) L.), z ostrożności procesowej, z uwagi na twierdzenia strony pozwanej. Postanowieniem z dnia 18 listopada 2020 roku wniosek ten został oddalony, z uwagi na to, że zgodnie z art. 505⁴ § 1 k.p.c., w postępowaniu uproszczonym niedopuszczalna jest podmiotowa zmiana powództwa – nie stosuje się przepisów art. 194-196 i art. 198 k.p.c. **(protokół rozprawy k. 125-126, k. 139-141, k. 150-152, pismo procesowe k. 171-172, protokół rozprawy k. 175-176, k. 183-184, postanowienie k. 182, protokół rozprawy k. 192-193, k. 200)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Agencja Ochrony Osób i Mienia (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością ((...), KRS nr (...)) ma siedzibę w L. przy ul. (...). Wspólnikiem tej spółki i prezesem jej zarządu jest H. S.. Spółka utracił koncesję na ochronę osób i mienia od około lipca 2016 roku. **(okoliczności bezsporne, informacja z Rejestru Przedsiębiorców KRS k. k. 46-48, 58-64, zeznania świadka M. S. k. 151)**

Agencja Ochrony Osób i Mienia (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (NIP 737 220 72 67, KRS nr (...)) ma siedzibę w L. przy ul. (...) (...). Wspólnikiem tej spółki i prezesem jej zarządu jest H. S.. W KRS ujawniono także adres strony internetowej spółki (...), zaś na stronie tej podano kontakt: Agencja Ochrony Osób i Mienia (...) ul. (...) (...), (...)-(...) L., (...), koncesja nr L- (...) (kontakt jak na karcie 73 akt sprawy), przy czym z koncesji nr L- (...) z czerwca 2014 roku wprost wynika, że została ona udzielona Agencji Ochrony Osób i Mienia (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością KRS nr (...), (...), z siedzibą w L. przy ul. (...). **(okoliczności bezsporne, informacja z Rejestru Przedsiębiorców KRS k. 49-51, k. 65-71, zrzut z ekranu k. 73-74)**

W lutym i marcu 2018 roku powódka G. W. wykonywała czynności ochrony budynku położonego w K. przy ul. (...), zarządzanego przez (...) Park Sp. z o.o. W lutym 2018 roku świadczyła te usługi w wymiarze 164 godzin, zaś w marcu w wymiarze 154 godzin. **(kserokopie kart pracy k. 7, k. 8, kserokopie grafików pracy E. k. 9-10, kserokopia kwestionariusza osobowego C. security L. k. 15, kserokopie raportów z przebiegu służby k. 19-33, zeznania świadka I. M. k. 140)**

Powódka wykonywała usługi ochrony razem z K. P. i I. M., która zaczęła pracować 11 lutego 2018 roku. W dniu 10 lutego 2018 roku na terenie obiektu był mężczyzna, który miał być przedstawicielem firmy (...), obecny był wówczas K. P., zaś powódka i I. M. nie były obecne. Ten mężczyzna zostawił do wypełnienia formularze umowy zlecenia i inne dokumenty jak kwestionariusz osobowy i K. P. przekazał I. M., że obie razem z powódką mają te dokumenty wysłać wypełnione na adres firmy, a wersja podpisana zostanie im odesłana. Adres na który umowy miały być odesłane to (...) ul. (...) (...) w L.. Ten człowiek napisał adres i nazwę firmy. I. M. zeznała, że skoro umowy zostały wysłane za potwierdzeniem odbioru, a zwrotki wróciły, to umowy musiały być doręczone. Podała, że zarówno ona, jak i powódka, wysłały umowy i kwestionariusz na (...) ul. (...) (...) w L.. **(zeznania świadka I. M. k. 140)**

W dniu 14 lutego 2018 roku G. W. skierowała do Agencji Ochrony (...) Sp. z o.o. ul. (...) (...), (...)-(...) L. korespondencję za zwrotnym potwierdzeniem odbioru, opisując jej zawartość jako „wysłanie umowy”, a korespondencja została odebrana przez A. B. z Agencji Ochrony Osób i Mienia (...) Sp. z o.o. ul. (...) (...), (...)-(...) L., NIP 737 220 72 67, Regon (...). **(kserokopia potwierdzenia odbioru k. 17-18)**

Powódka nadała także na adres ul. (...) (...) (...)-(...) L. dwie przesyłki polecone, które zostały opisane jako „karta godz. m-c luty 2018” i „karta prac marzec 2018”, zaś jako adresata korespondencji powódka wskazała raz „Agencję Ochrony Osób i Mienia (...) Sp. z o.o.”, a za drugim razem Agencję Ochrony Osób i Mienia. **(kserokopia potwierdzenia nadania k. 17)**

W dniu 26 marca 2018 roku G. W. sporządziła pismo skierowane do Agencji Ochrony Osób i Mienia (...) P. H. S. ul. (...) (...), (...)-(...) L., w którym poinformowała, że z dniem 30 marca 2018 roku rezygnuje z dalszej współpracy z Agencją Ochrony (...) z L.. Jej rezygnacja jest uzasadniona brakiem obiecanych kopii umów za luty i marzec 2018 roku, brakiem jakiegokolwiek współpracy z ich strony, oraz niskich stawek godzinowych za nocne i świąteczne dyżury. Pismo to zostało nadane do Agencji Ochrony (...). zo.o. ul. (...) (...) w L. **(kserokopia oświadczenia k. 16, kserokopia potwierdzenia nadania korespondencji k. 17)**

W okresie od dnia 1 grudnia 2017 roku do 31 stycznia 2018 roku usługi w zakresie ochrony budynku położonego w K. przy ul. (...) wykonywała Agencja Ochrony (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ł..

W okresie od dnia 2 lutego 2018 roku do dnia 31 marca 2018 roku usługi w zakresie ochrony budynku położonego w K. przy ul. (...) wykonywała Agencja Ochrony Osób i Mienia (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L. przy ul. (...) (...). Umowa została zawarta na czas określony do dnia 19 lutego 2018 roku, spółka (...) wykonywała ochronę na podstawie ustnego zlecenia do końca marca 2018 roku. **(pismo k. 88, kserokopia umowy k. 89-93, kserokopia faktury k. 94, kserokopie kart pracy k. 94v-96, kserokopia umowy k. 97-98)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy. Podstawą ustaleń faktycznych były także zeznania świadków I. M. i M. S., przy czym Sąd nie dał

wiary zeznaniom świadka I. M., w zakresie w jakim świadek twierdziła, że spółka, na adres której zostały odesłane umowy na pewno nie miała w swojej nazwie „24”. Przeczy temu bowiem fakt, że kartę godzin za miesiąc luty 2018 powódka przesłała jak najbardziej prawidłowo na adres ul. (...) (...) (...)-(...) L., ale także w sposób pełny i dokładny oznaczyła prawidłowego adresata tej korespondencji „Agencją Ochrony Osób i Mienia (...) Sp. z o.o.” (k. 17). Wcześniej powódka otrzymała także zwrotne potwierdzenie odbioru korespondencji z „wysłaniem umowy” od Agencji Ochrony Osób i Mienia (...) Sp. z o.o. ul. (...) (...), (...)-(...) L., NIP 737 220 72 67 (k. 18). Powódka za każdym razem wpisywała prawidłowy adres siedziby spółki, która wykonywała usługi ochrony w E. (...) P. w lutym i marcu 2018 roku (tj. Agencji Ochrony Osób i Mienia (...) Sp. z o.o.), a był to adres ul. (...) (...) w L. (nigdy nie użyła adresu ul. (...) w L.). Świadczy to jednoznacznie o tym, że powódce znany był adres spółki świadczącej usługi na terenie obiektu. Sama firma spółki nie była wskazywana przez powódkę ani dokładnie, ani konsekwentnie, gdyż mimo tego samego adresu, była to raz „Agencja Ochrony (...) o.o.”, potem „Agencja Ochrony Osób i Mienia (...) Sp. z o.o.”, następnie Agencja Ochrony Osób i Mienia, przy czym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru korespondencja została podjęta i ostemplowana pieczętą z pełnymi danymi spółki Agencja Ochrony Osób i Mienia (...) Sp. z o.o. ul. (...) (...), (...)-(...) L., NIP 737 220 72 67, Regon (...)” (k. 18). Żadna korespondencja przesądowa nie była kierowana do spółki mającej siedzibę przy ul. (...) w L..

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie było zasadne i nie zasługiwało na uwzględnienie, z uwagi na brak legitymacji biernej pozwanego.

Powódka twierdziła, że jej roszczenie znajduje swoje źródło w umowie o świadczenie usług ochrony budynku przy ul. (...) w K., którą zawarła z firmą Agencja Ochrony Osób i Mienia (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w L. (...), z siedzibą ul. (...) w L.. Swoje roszczenia winna jednak skierować nie do pozwanej Spółki, lecz do Agencji Ochrony Osób i Mienia (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością NIP 737 220 72 67, KRS nr (...), mającej siedzibę w L. przy ul. (...) (...), gdzie prawidłowo była kierowana cała korespondencja przedprocesowa.

Jak wynika z powyższych ustaleń faktycznych, opartych wprost na dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy, pozwana Agencja Ochrony Osób i Mienia (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w L. (...), z siedzibą ul. (...) w L. w lutym i marcu 2018 roku nie świadczyła usług ochrony budynku w K. przy ul. (...), co jednoznacznie wynika ze złożonej umowy pomiędzy Agencją Ochrony Osób i Mienia (...) sp. z o.o. a (...) Park Sp. z o.o. (k. 97-98), nie mogła zresztą świadczyć takich usług w badanym okresie, gdyż utraciła koncesję na ochronę osób i mienia. To także Agencja Ochrony Osób i Mienia (...) sp. z o.o. wystawiła na rzecz (...) Park Sp. z o.o. fakturę za ochronę obiektu (k. 94). Wprawdzie sama faktura stanowi jedynie dokument prywatny, jednak dane sprzedawcy na fakturze pokrywają się z danymi strony umowy zawartej w dniu 2 lutego 2018 roku na usługę ochronną nr (...).

Żadne inne dowody, w tym dowody z dokumentów, nie wskazują to by podmiotem świadczącym usługi ochrony obiektu przy ul. (...) w K. w lutym i marcu 2018 roku miała być pozwana Spółka ani by to osoba upoważniona do reprezentowania pozwanej Spółki zlecała powódce usługi ochrony. Powódka nie przedstawiła żadnych dowodów w tym zakresie, a dowody zgromadzone w aktach sprawy wprost temu przeczyły.

Jak już wcześniej wskazano, Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka I. M., w zakresie w jakim świadek twierdziła, że spółka, na adres której zostały odesłane umowy na pewno nie miała w swojej nazwie „24”, skoro przeczył temu fakt, że kartę godzin za miesiąc luty 2018 powódka przesłała jak najbardziej prawidłowo na adres ul. (...) (...) (...)-(...) L., ale także w sposób pełny i dokładny oznaczyła prawidłowego adresata tej korespondencji „Agencją Ochrony Osób i Mienia (...) Sp. z o.o.” (k. 17). Świadczy to jednoznacznie o tym, że powódka musiała znać i znała prawidłowe oraz pełne dane firmy i dane adresowe spółki świadczącej ochronę obiektu. Wynika to zresztą zapewne nie ze złej woli świadka, ale z nieprecyzyjnego posługiwania się firmą spółki. Wcześniej powódka otrzymała także zwrotne potwierdzenie odbioru korespondencji z „wysłaniem umowy” od Agencji Ochrony Osób i Mienia (...) Sp. z o.o. ul. (...) (...), (...)-(...) L., NIP 737 220 72 67 (k. 18), gdzie podane były na firmowej pieczęcie wyczerpujące dane podmiotu, łącznie z firmą spółki, siedzibą spółki i numerem NIP. Powódka za każdym razem wpisywała prawidłowy adres siedziby spółki, która wykonywała usługi ochrony w E. (...) P. w lutym i marcu 2018 roku (tj. Agencji Ochrony Osób i Mienia (...) Sp. z o.o.),

a był to adres ul. (...) (...) w L.. Świadczy to jednoznacznie o tym, że powódce znany był adres spółki świadczącej usługi na terenie obiektu. Sama firma spółki nie była wskazywana przez powódkę ani dokładnie, ani konsekwentnie - była to raz „Agencja Ochrony (...) o.o.”, potem „Agencja Ochrony Osób i Mienia (...) Sp. z o.o.”, następnie Agencja Ochrony Osób i Mienia. Żadna korespondencja przesądowa nie była kierowana do spółki mającej siedzibę przy ul. (...) w L..

W tym miejscu wskazać też należy, że skoro korespondencja przesądowa była kierowana na prawidłowy adres Spółki świadczącej usługi ochrony w badanym okresie w obiekcie przy ul. (...) w K., a także co najmniej raz adresat korespondencji był oznaczony w sposób pełny i prawidłowy w zakresie firmy spółki mającej siedzibę przy ul. (...) (...) w L., nic nie stało na przeszkodzie temu by pozwać prawidłowy podmiot prawa (przekształcenia podmiotowe w sprawie rozpoznawanej w postępowaniu uproszczonym były bowiem niedopuszczalne). Niezależnie bowiem od tego, że informacje umieszczone na stronie internetowej (...) mogą być mylące, choć nie przeszkodziły one G. W. wysłać korespondencji opisanej jako „przesłanie umowy” do „Agencji Ochrony Osób i Mienia (...) Sp. z o.o. ul. (...) (...), (...) - (...) L. (k. 17), to jednoznaczne dane firmowe i adresowe obu Spółek wynikają z odpisów z Rejestru Przedsiębiorców KRS, który strona wytaczająca powództwo, dodatkowo reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, winna zweryfikować przed wniesieniem pozwu. Do konieczności dokonania dogłębnej analizy danych obu spółek powinna skłonić już sama rozbieżność numerów NIP, jakie widnieją na dokumentach załączonych do pozwu przez powódkę i jej pełnomocnika – z pieczętki k. 18 wynika NIP 737 220 72 67, zaś w pozwie wskazano (...), co winno skutkować pogłębioną analizą, bo świadczyło o tym, że mamy do czynienia z dwoma odrębnymi podmiotami prawa (pod dwoma różnymi numerami identyfikacji podatkowej muszą funkcjonować dwa równe podmioty, podobnie zresztą jak pod dwiema różnymi siedzibami).

Skoro zatem ewentualna umowa łączy strony, które ją zawarły, jedynie od strony umowy powódka może żądać spełnienia zobowiązania wynikającego z treści umowy.

Do akt sprawy nie tylko nie została załączona umowa, ale nadto jakikolwiek inny dokument, którego treść pozwalałaby na wysnucie wniosku, iż strony łączyła umowa stanowiąca źródło roszczeń powódki.

Na marginesie należy w tym miejscu przytoczyć treść art. 207 § 6 k.p.c., zgodnie z którym Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie złożyła ich w pozwie, odpowiedzi na pozew lub dalszym piśmie przygotowawczym bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. Zgodnie z treścią powołanego powyżej przepisu zaniedbania strony w zakresie zgłoszenia na oznaczonym etapie postępowania twierdzeń i dowodów rodzą poważne konsekwencje, bowiem strona ta traci prawo ich powołania na późniejszym etapie postępowania. W niniejszej sprawie uznać należy, iż to pierwsze posiedzenie przeznaczone na rozprawę wyznaczało dla powódki ostateczny termin na zgłoszenie stosownych wniosków dowodowych, czego jednak powódka nie uczyniła. Konstatacji tej nie zmienia okoliczność, iż Kodeks postępowania cywilnego daje stronom możliwość przedstawienia nowych dowodów w postępowaniu odwoławczym (art. 381 k.p.c.). Możliwość ta jest bowiem obostrzona określonymi warunkami - potrzeba powołania się na dany dowód musi się ujawnić już po zakończeniu postępowania przed Sądem pierwszej instancji - przy czym strona nie może skutecznie żądać ponowienia lub uzupełnienia dowodu w postępowaniu apelacyjnym li tylko dlatego, że spodziewała się korzystnej dla siebie oceny określonego dowodu przez Sąd pierwszej instancji (por. wyrok SN z dnia 10.07.2003 r., I CKN 503/01, LEX nr 121700; wyrok SN z dnia 24.03.1999 r., I PKN 640/98, OSNP 2000/10/389). Na gruncie przedmiotowej sprawy nie budzi wątpliwości, że konieczność wykazania legitymacji czynnej powoda istniała niewątpliwie już na etapie postępowania przed Sądem pierwszej instancji, skoro twierdzenie to stanowiło podstawę roszczenia dochodzonego niniejszym powództwem. Strona powodowa musiała mieć świadomość niedostatecznej mocy dowodowej złożonych do akt sprawy dokumentów, zwłaszcza, że od samego początku procesu była reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika.

Z tych też względów, z uwagi na brak legitymacji biernej pozwanego, powództwo podlegało oddaleniu w całości.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności stron za wynik procesu. Powódka konsekwentnie popierała powództwo wobec pozwanej Spółki, choć żadne dowody, w tym dowody z

dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy w toku procesu, nie wskazywały na to, że pozwany podmiot jest biernie legitymowany, z tej przyczyny Sąd uznał, że nie zachodzą podstawy do orzeczenia o kosztach procesu na zasadzie słuszności (art. 102 k.p.c.).